

Predmet: *Bihać III*

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 9/2020

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Optuženi: Dragan Dopuđa

Branilac: adv. Branko Lukić

Tužilaštvo za ratne zločine: Gordana Jekić-Bradajić

Sudsko veće: sudija Zorana Trajković, predsednica veća
sudija Mirjana Ilić, članica veća
sudija Dejan Terzić, član veća

Glavni pretres: 09.03.2021.

Optužnica

Optuženi Dragan Dopuđa se tereti da je kao pripadnik Izviđačkog voda 15. bihačke brigade VRS, tačno neutvrđenog dana u periodu od 24. juna do prve polovine jula meseca 1992. godine, zajedno sa Željkom Stanojevićem i Sašom Čurguzom (oboje pravnosnažno osuđeni pred Sudom BiH za isto delo) i još trojicom NN pripadnika VRS, kamionom došao u logor „IMT traktorski servis“ u mestu Ripač, opština Bihać, u kojem se nalazilo zatočeno najmanje 59 bošnjačkih civila, nakon čega je jedan NN pripadnik VRS prozvao 11 zatočenih civila kojima su vezali ruke na leđima, ubacili ih u kamion i odvezli do jame zvane „Bezdana“ na Hrgaru, gde su optuženi i još jedan pripadnik VRS izvukli četiri vezana zatvorenika na zemlju, koje je Željko Stanojević odmah ubio pucajući iz vatrenog oružja, nakon čega su ih odvukli i bacili u jamu. Preostalim zatočenicima je Željko Stanojević potom naredio da siđu sa kamiona, a kada su to i učinili, Saša Čurguz je trojicu ubio pucajući u njih iz pištolja, a preostala četiri zatočenika ubio je optuženi pucajući u njih iz vatrenog oružja. Zatim su i njihova tela bačena u jamu, u kojoj su 1997. godine pronađeni posmrtni ostaci 83 osobe, od kojih je identifikovano 66 tela, među kojima su i tela 11 zatočenika ubijenih na napred opisani način.

Iznošenje odbrane optuženog

Iznoseći svoju odbranu, optuženi je negirao izvršenje krivičnog dela za koje se tereti, navodeći da je u vreme kritičnog događaja bio na drugoj lokaciji. Objasnio je da je u Nišu služio vojni rok u periodu od 17. septembra 1991. godine do kraja maja 1992. godine, nakon čega se vratio u Bihać. Odmah je raspoređen u 15. bihačku brigadu i upućen da obezbeđuje kasarnu koja se nalazila u mestu Ripač. Od sredine juna meseca 1992. godine raspoređen je u vojnu policiju i upućen na obuku – odnosno, pukovnik Sovilj je odvojio sve iz vojne policije koji po VS-u nisu bili vojna policija i poslao ih na obuku. U „IMT traktorskom servisu“ je video zarobljene ljude,

ali nije ulazio u unutrašnjost. Kao vojni policajac par puta je dovodio zarobljenike do ulaska u logor. To je bilo posle 10. juna 1992. godine, nakon akcije na Ljutočku dolinu, Ćukove i druga mesta. Poznaje Sašu Ćurguza i Željka Stanojevića iz perioda od pre rata. Nikada nije bio kod jame „Bezdana“, a za nju je čuo tokom ovog postupka.

U nastavku glavnog pretresa vršen je uvid u dokumentaciju koja se nalazi u spisima predmeta.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 20. april 2021. godine, sa početkom u 10:00 časova.

Fond za humanitarno pravo